

Som det fremgaar af Betænkningen er Lovens Hovedprincip dette, at Guld- og Sølvarbejder fremtidig skulle kunne forarbejdes af en hvilken som helst Lødighed og at der ikke skal være nogen Forpligtelse til at angive Lødheden, men at omvendt heller Ingen maa paatrykke et Arbejde nogen Angivelse af dets Lødhed, medmindre denne har den i Forlaget angivne Minimums Størrelse. Kjøberen faar imidlertid ingen fuldstændig Sikkerhed for det kjøbtes Værdi ved Holdighedsangivelsen, med mindre han tillige faar at vide, hvilken Gjenstand den angaar. Man skal i denne Henseende henvisse til at forholdsvis faa Guld- og Sølvarbejder er helt igjennem af Guld- eller Sølvmetal, hvorimod de nævnte Arbejder i meget stort Omfang sættes i Forbindelse med andre Gjenstande, metalliske og ikke metalliske, og navnlig ofte saaledes, at en forholdsvis ubetydelig Guld- og Sølvmasse benyttes som Overflade til dermed at dække et andet og ringere Materiale. For at altsaa Holdighedsangivelsen skal give den attraaede Garanti, maa Kjøberen, der jo ikke kan undersøge Gjenstandene, kunne være sikker paa, at alt, hvad der for ham viser sig som Guld og Sølv, ogsaa er det, og at Holdighedsangivelsen knytter sig til det, som han saaledes ser. Heraf udspringer da den Hovedregel, som er angivet i § 1, at et Arbejde for at kunne forsynes med Holdighedsangivelsen i alle de enkelte Dele skal indeholde den angivne Lødhed. Fra denne Hovedregel er der kun gjort 2 Undtagelser. Den ene, som indeholdes i § 2, Nr. 1, hidrører fra praktiske Hensyn, idet der til Lodning ikke saa godt kan benyttes Metal af den i Forlaget angivne Lødhed, og det Materiale, der dertil benyttes, er derhos ubetydeligt i Forhold til Gjenstanden selv. Den anden Undtagelse der indeholdes i § 2 Nr. 2, hvorefter der ved Bestemmelsen af et Arbejdes Holdighed ikke tages Hensyn til de med Arbejdet forbundne udvortes let kjendelige Gjenstande, der ere af et andet Materiale end Guld og Sølv, for saa vidt der ikke ved Forghidning, Plettering eller paa anden Maade er givet dem Udseende af Guld eller Sølv, altsaa f. Ex. alt Slags ægte Besslag, ægte Uhrklasser osv., er derimod en Begrændsning i Hovedreglen som med Nødvendighed følger af det til Grund for denne liggende Tanke. — Efter at Forlaget saaledes i §§ 1 og 2 har fastslaaet, hvilke Gjenstande der maa forsynes med Stempel, udtaler § 3 udtrykkelig, at ingen andre Gjenstande maa forsynes med Stempel, og under denne Regel falder altsaa dels ethvert Guld- og Sølvarbejde, hvor det anvendte Metals Lødhed er under den i

§ 1 angivne, dels ethvert Guld- og Sølvarbejde, selv om det anvendte Metal har den fornødne Lødhed, naar Arbejdet ikke i alle de enkelte Dele, med de i § 2 angivne Undtagelser, bestaaer af saadant Metal; i § 3, 2det Punkt fremhæves derhos de vigtigste Gjenstande, som af det sidstnævnte Hensyn ere udelukkede fra at forsynes med Lødhedsstempel.

Det er i Betænkningen nærmere udbillet, hvorfor man har ment, at Ansvar for Rigtigheden af Holdighedsangivelsen burde være hos Forærdigere, eller i det i § 1, 1ste Stykke i Slutningen nævnte Tilfælde, hos Forhandlerne, men derimod ikke hos Guardeinen. Skal dette Ansvar have noget at betyde, maa det Offentlige og Publikum altid have Udgang til at faa at vide, hvem den Ansvarlige er, og dette Djemed er søgt opnaaet ved at foreskrive, at enhver Gjenstand, som forsynes med Holdighedsangivelse, tillige skal forsynes med Forærdigerens eller Forhandlerens Navnestempel (§ 1) der skal være anmeldt for og godkjendt samt bekyndgjort af den i Lov 2den Juli 1880 om Beskyttelse af Varemærker ommeldte Registratør (§ 4). Dette Stempel har saaledes en væsentlig forfjellig Karakter fra de i den nysnævnte Lov omhandlede Varemærker, idet det ikke blot som disse henviser til en bestemt Person som den, fra hvem Gjenstanden hidrører, men tillige paalægger denne et Ansvar og Garanti for Varens Værdi. Paa Grund af denne væsentlige Forfjell mellem disse to Slags Mærker, har Ministeriet i Modsetning til Kommissionen, se Betænkningen Pag. 11, ment, at det var det vigtigste at fastholde denne Navnestempets særlige Karakter ved at knytte det ubelukkende til Holdighedsangivelsen, saaledes at det altsaa slet ikke maa benyttes uden i Forbindelse med denne, hvorimod det selvfølgelig maa være frit at forsyne alle Varer, baade stemplede og ikke stemplede, med almindeligt Varemærke i Henhold til de for disse gjældende Regler. Fra Retten til at forsynes med Varemærke og de deraf flydende Fordele for Forærdigere har Ministeriet nemlig ment, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at udelukke Guld- og Sølvarbejder. Naar Kommissionen herimod har anført, at denne Ret let kan føre til Misbrug og har henvist til, at Guardeinens Mærke, de tre Taarne, er søgt efterlignet, har Ministeriet ikke kunnet finde dette afgjørende, thi foruden at Muligheden af Misbrug ikke er tilstrækkelig Grund til at forkaste en i sig rigtig Regel, maa det erindres, at Garantien for Holdigheden efter Forlagets Regler ikke søges i Guardeinens Mærke, men i Navnestemplet, og at Regi-